

CINOBAŇSKÝ OBČASNÍK

INFORMÁCIE PRE VÁS OD NÁS

Vydáva obec Cinobaňa | ročník XVII - číslo: 1 | Cena: 0,- € | www.cinobana.sk

Úvodník

Nádej umiera predposledná, ešte máme veľa času a síl

Už takmer rok sme si nezložili rúška z tváre. Už ani nevieme, ako vyzerá úsmev našej susedky. A keď sa my usmievame na druhých, ešte stále si neuvedomujeme, že to vlastne nikto nevidí.

Práve sedím vo svojom malom útulnom bytíku a podomnou sa rozsvetuje staré mesto. Ach, ako veľmi rada by som sa tam prešla. Do mesta, do lesa, na zmrzlinu. Hocikam. Nedá sa.

Sú dni, keď sa nám ani nechce vstať z postele. Keď sa musíme dokopať ísť do práce alebo zobrať psíka vyvenčiť. Čo by sme dnes za to dali? Prejsť sa do práce? Vidieť kolegov? Môcť ísť so psom ďalej ako pred bytovku...

Hovorí sa, že si uvedomíme to, čo máme, až keď to stratíme. Hodnotu čohokoľvek spoznáme, až keď nám to chýba. Kto by bol povedal, akú vysokú hodnotu má pre človeka vidieť úsmev suse-

dy s obligátnou otázkou „z obchodu?“. Akú hodnotu má ísť do toho obchodu len tak, aby sme si kúpili žuvačku a poklebetili s pani predavačkou? Akú hodnotu má stretnúť sa v nedeľu v kostole? Akú hodnotu má stretnúť sa? S ľuďmi, priateľmi, rodinou...

Myslím, že v tomto období sme bohatší aspoň o tieto vedomosti – vieme, koľko zdanlivo zanedbateľných vecí v našom okolí ma obrovskú hodnotu. Uvedomili sme si svoju vlastnú zraniteľnosť, uvedomili sme si, že sa musíme starať jeden o druhého.

Tak to ešte chvíľku vydržme, aby sme to dotiahli do šťastného konca a nemuseli zisťovať, aká je hodnota človeka, ktorý z nášho života odíde navždy.

Nádej na to, že to čoskoro skončí, umiera predposledná, posledný umiera až humor. Preto buďme radi, že táto katastrofa prišla teraz, keď máme telefóny, počítače, televíziu, internet, môžeme spolu hovoriť, aj sa vidieť na diaľku, môžeme sa ľahko dostať k informáciám a nie pred pár desiatkami rokov. **Simona Albertová**

Samosčítanie obyvateľstva v obci Cinobaňa pomaly finišuje. K 24.3.2021 sa sčítalo takmer 70 % obyvateľov obce.

Sčítať sa je zákonnou povinnosťou každého občana, ktorý má v Slovenskej republike trvalý, prechodný alebo tolerovaný pobyt. Obyvateľom sa zároveň rozumie aj **občan Európskej únie**, ktorý má na území Slovenskej republiky obvyklý pobyt.

Sčítať sa môžete sami alebo s pomocou blízkej osoby s využitím počítača, tabletu alebo mobilu s pripojením na internet. Sčítací formulár nájdete na webovej stránke www.scitanie.sk. Sčítať sa môžete aj cez mobilnú aplikáciu SODB 2021. Údaje, ktoré uvádzate do sčítacieho formulára, sa vzťahujú k 1. januáru 2021.

Pokiaľ máte možnosť sčítať sa sami elektronicky, urobte tak najneskôr do 31.3.2021. Po tomto termíne máte možnosť využiť asistované sčítanie, čo znamená, že Vám pomôžu sčítať sa asistenti sčítania. Tí, ktorí nemajú prístup na internet prípadne nevyužijú možnosť samosčítania, môžu sa nahlásiť na sčítanie na obecnej úrade. Akonáhle to epidemiologická situácia umožní, budú vás kontaktovať sčítací asistenti a pomôžu vám sčítať sa.

Môžete využiť dva spôsoby asistovaného sčítania: priamo na obecnej úrade bude stacionárny asistent, ktorý vám pomôže sčítať sa alebo mobilný asistent vybavený tabletom s pripojením na internet vás navštívi s vašim súhlasom v mieste vášho pobytu, kde vám pomôže sčítať sa.

Asistované sčítanie bude trvať najneskôr do 31.10.2021.

Obecný úrad vás spôsobom v obci obvyklým, najmä však prostredníctvom miestneho rozhlasu, facebookovej stránky obce, zverejnením na úradnej tabuli, resp. zasielaním SMS správ bude priebežne informovať o aktuálnych informáciách ohľadom práve prebiehajúceho sčítania obyvateľov.

Ilustračný obrázok, zdroj internet

Andrea Thuranská

PRISPEJTE AJ VY K SKVALITNENIU OBSAHU VAŠICH NOVÍN

Osobnosti obce

Jozef Varga

Foto zdroj: archív OÚ

„Žiť, to je tá najväčšia vec na svete. Veľa ľudí nežije, iba existuje.“

Oscar Wilde

Na sklonku mesiaca december, 21.12.2020 náhle a navždy opustil kolektív redakčnej rady Cinobanského občasnika aktívny a dlhoročný člen pán Jozef Varga.

Aj keď Jozef Varga nebol rodákom Cinobane a žil tu len na sklonku života, svojou prácou, vplyvom a odhodlaním pre rozvoj v obci právoplatne patrí medzi osobnosti obce.

Pán Jozef Varga sa aktívne zapájal do spoločenského života v obci. Pôsobil v Združení pre občianske záležitosti. V posledných rokoch pracoval aj ako predseda Regionálnej rady ZPOZ Novohradu, kde svojou prácou a nadobudnutými celoživotnými skúsenosťami podnecoval organizáciu k aktívnemu životu, rozširoval a zveľaďoval spoluprácu medzi aktívnymi obcami v regióne a bol horlivým propagátorom činnosti Zborov pre občianske záležitosti regiónu Novohrad po celom Slovensku. Za svoju celoživotnú aktívnu činnosť dostal od Združenia zborov pre občianske záležitosti Človek človeku v SR v roku 2016 ocenenie Zlaté srdce.

Ako redaktor pracoval v „občasníku“ od roku 2006 a veľkou mierou pomohol k jeho rozvoju. Vo svojich článkoch sa venoval rôznym spoločenským témam, spracovával historické fakty zo života osobností slovenského kultúrneho a spoločenského života a významné historické udalosti. Neobchádzal ani súčasný život. Prinášal informácie a svoj pohľad v širokom spektre spoločenského života v obci, venoval sa hlavne činnosti miestnych organizácií a spolkov,

všimával si život v škole, sledoval prácu miestnej samosprávy. Čitateľovi približoval tieto témy osobitým a pútavým spôsobom a bol neoceniteľným článkom mozaiky charakterov členov redakčnej rady. Na zasadnutiach, na ktorých sa pripravovali nové vydania, sa vždy aktívne zapájal s návrhmi a podnetmi. Nemôžem nespomenúť, že pán Varga bol horlivým propagátorom cinobanských novín. Na svoje vlastné náklady ich rozposielal do rôznych kútov Slovenska a s nadšením prinášal spätnú väzbu na prácu redaktorov. Bol hrdý na vysokú úroveň našich novín. Jeho prínos a vplyv na zvyšovanie kvality obecných novín sa stal nenahraditeľný. Aj z tohto dôvodu je jeho strata citeľná. Svojou prácou a energiou do nej vloženou sa navždy zapísal do histórie Cinobanského občasnika, zanechal v nej nezmazateľnú stopu. Okruhu svojich čitateľov bude veľmi chýbať.

V osobe Jozefa Vargu strácame aktívneho, vytrvalého propagátora ľudského dobra. Bol vždy neúnavne pozitívne naladený, svoju energiu rozdával všetkým, mal rád ľudí, hlavne mladších, možno preto zostal duchom stále mladý tiež. Jeho zlaté srdce už došlo, ale odkaz, ktorý tu zanechal, zostane navždy v tých srdciach, ktoré ho mali úprimne radi.

Redakčná rada Cinobanského občasnika vyjadruje rodine Vargovej úprimnú sústrasť a svoju spolupatričnosť na ich zármutku.

Silvia Gombalová, bývalá šéfredaktorka Cinobanského občasnika

Foto zdroj: archív OÚ

Oslobodenie obce

Aj napriek zložitej a ťažkej situácii, v akej sa v súčasnosti nachádza naša spoločnosť, nezabúdame na pamätne dni tak významné pre našu obec, ktoré sa natrvalo vryli do pamäti a srdca jej obyvateľov.

Takýto významný dátum je pre našu obec 28. január 1945. V tento deň Červená armáda priniesla do našej obce vytúženú slobodu a oslobodila ju spod fašistickej nadvlády.

Výročie si za dodržania prísnych hygienických podmienok, pripomenuli pietnym aktom starosta obce Cinobaňa, pracovníci Obecného úradu Cinobaňa, za prítomnosti vedúcich predstaviteľov Protifašistických bojovníkov ZO Cinobaňa položením vencov na námestí pri pamätníku.

Tradičný pietny akt znova pre pandémiu koronavírusu prebehol bez divákov a s obmedzeným počtom účastníkov, ktorí prichádzali postupne a po položení vencov a minúte ticha odchádzali.

Jozef Melicher

Foto zdroj: archív OÚ

Deň učiteľov

„Ak sa človek má stať človekom, musí sa vzdelávať.“

Jan Amos Komenský

Deň učiteľov je deň, keď žiaci, ale aj spoločnosť, majú príležitosť spomenúť si a oceniť prácu učiteľov. Oslavuje sa 28. marca v deň narodenia pedagóga, učiteľa národov Jána Ámosa Komenského. Deň učiteľov sa

začal oslavovať v roku 1955 vo vtedajšom Československu.

Sviatok je oslavou práce všetkých pedagogických pracovníkov, ktorých práca je poslaním a zaslúžia si za svoje znalosti, trpezlivosť a obetu úctu a poďakovanie.

Popri tom, že učiteľ odovzdáva znalosti a podieľa sa na výchove novej generácie ľudí, život im často kladie v ich práci rôzne niekedy až neprekonateľné prekážky.

V súčasnosti celý svet bojuje s pandémiou korona vírusu a

školsťvo je práve tá sféra, ktorá bola krízou zasiahnutá najcitlivejšie. Muselo sa prejsť na doposiaľ nepredstaviteľnú formu vzdelávania, pandémia vyhnala deti zo škôl, prerušila sa forma prezenčného vzdelávania a prinútila učiteľov a žiakov sadnúť za počítače a vzdelávať sa „on-line“.

Teraz ešte ani netušíme či a aké to bude mať dôsledky na úroveň vzdelania, výchovy a socializácie budúcich generácií. Preto pevne dúfam a verím, že od budúceho roka už takéto vzdelávanie nebude potrebné a

učitelia a žiaci znova budú v škole stáť (sedieť) tvárou v tvár, so všetkými pozitívami a negatívami takejto tradičnej formy učenia.

Vážené učiteľky, vážení učelia, dovoľte mi, aby som vám týmto vyjadril úctu a poďakovanie za vašu náročnú a zodpovednú prácu, ktorou dennodenne prispievate k všestrannosti rozvoja vzdelania a výchovy našich detí aj v tomto náročnom období.

Jozef Melicher
starosta obce Cinobaňa

S MATICOU / vedieť viac...

Janko Matúška Jedna báseň – večná sláva

Na začiatku roku 2021 sme si pripomenuli presne 200 rokov od narodenia Janka Matúška – autora, ktorého musí poznať každý Slovák, ktorý aspoň raz spieval našu slovenskú hymnu.

Len jedna báseň stačila na to, aby sa na dlhú dobu stal súčasťou našich dejín, našich životov. Je s nami každý deň v škole, kde slová hymny zdobia steny, je s nami, keď fandíme hokejistom na majstrovstvách.

A pritom ani nevieme, ako vlastne „jeho“ originálna a pôvodná verzia básne vyzerala. Zachovali sa nám len mnohé, častokrát nesúhlasné prepisy od jeho súčasníkov a priateľov. V niektorej verzii sa napr. spomína formulácia zastavme ich, bratia, inde postavme sa či nebojme sa. Pôvodne pieseň zložil na to, aby ju spolu so spolužiakmi bratislavského evanjelického lýcea mohli spievať pri protestoch proti

odvolaniu ich učiteľa Ľudovíta Štúra. J. Palkovič spomína, že ju Janko Matúška skladal pri jeho hre na gitaru na Silvestra v roku 1843.

Janko Matúška sa zapojil do odboja a bol aj literárne činný, žiadne z jeho diel sa však už nedostalo do všeobecného povedomia a aj dnes jeho iné diela poznajú možno iba študenti literatúry. Po študentských rokoch sa utiahol naspäť na rodnú Oravu, kde vystriedal niekoľko zamestnaní.

Zomrel veľmi mladý, predčasne v roku 1875, deň po svojich 56. narodeninách na následky dlhodobého ochorenia. Dnes by sme to pripísali najmä psychickým a psychosomatickým problémom. Jeho súčasníci totiž spomínajú, že po tom, ako sa pokúsil usadiť, oženil sa a začal pracovať v štátnej službe, bol čoraz nešťastnejším. Bol zatrpknutý, sklamaný z neúspechu revolúcie, zo straty kontaktov so svojimi priateľmi zo štúrovskej generácie, tým, že ani jeho pracovný ani literárny život nebol naplnený, resp. výrazne úspešný. Svoj smútok navyše často zaháňal v kasíne (v dobovom pánskom klube, kde sa hrali hazardné hry, stretávali sa tu

páni, popíjali, fajčili a pod.). Dokonca bol predčasne penzionovaný. Ani to, na čo raz bude slúžiť jeho dávno zabudnutá pieseň, sa za života nedozvedel.

Za MO MS Cinobaňa, Simona Albertová

TEXT HYMNY V PLNOM ZNENÍ

Nad Tatrou sa blýska,
hromy divo bijú.
Zastavme ich bratia,
veď sa ony stratia,
Slováci ožijú.

To Slovensko naše
posiaľ tvrdo spalo.
Ale blesky hromu
vzbudzujú ho k tomu,
aby sa prebralo.

Ešte jedle rastú
na krivánskej strane.
Kto jak Slovák cíti,
nech sa šable chytí,
a medzi nás stane.

Už Slovensko vstáva,
putá si strháva.
Hej rodina milá
hodina odbila,
žije matka Sláva!

História slovenskej vlajky

Pri príležitosti výročia narodenia autora slovenskej hymny, by sme chceli čitateľom priblížiť históriu slovenskej vlajky, ktorú používame v našej republike od roku 1993.

Všetci ju dobre poznáme. Trikolóra bielej, modrej, červenej farby a na nej štátny znak, ktorý pozostáva zo strieborného kríža na modrom trojvrší s červeným pozadím. Strieborná farba dvojkríža sa v súlade s pravidlami heraldickej tvorby nahradzuje bielou.

Prečo ale práve takáto kombinácia farieb? Sú totižto typickými farbami pre viaceré vlajky slovanských národov a sú inšpirované Ruskom – tzv. panslovanské farby. Biela farba má symbolizovať mier, čistotu, nepoškvrnenosť, dokonalosť a slobodu. Stálosť, vieru a vernosť symbolizuje modrá a červená

predstavuje energiu, silu a krv preliatu za vlasť. Naša slovenská vlajka sa ale samozrejme behom dejín vyvíjala. Jej pôvodná podoba obsahovala iba dve farby – bielu a červenú; podobne ako vlajka poľská a pôvodná česká. Inšpirácia veľkým Ruskom prišla v roku 1848. Najväčší, hrdý a k tomu nezávislý štát Slovanov bol vzorom pre ostatné slovanské národy. Tie sa k nemu hlásili aj tým spôsobom, že si osvojili ruské farby.

Počas prvého Slovenského štátu naša vlajka dokonca vyzerala presne ako terajšia ruská. A nebol v tom žiadny rozpor, pretože Rusko ako také vtedy neexistovalo. Bol len veľký Sovietsky zväz so svojou červenou zástavou s kosáčikom a kladivkom. Keď sa však Československo delilo druhýkrát, Rusko bolo už

znova na mape aj so svojou vlajkou a my sme museli tú našu nejako odlišiť. Preto sa na vlajku pridali štátny znak, rovnako ako Slováci.

Dvojkríž na štátnom znaku je kresťanským symbolom. Je to síce symbol pochádzajúci z Byzantskej ríše, ale na území niekdajšieho Uhorska sa používal už dlhé stáročia. Trojvršie pod ním je modrej farby, avšak predtým bolo aj zelené, strieborné či zlaté. Tieto tri vršky sú symbolom hôr, konkrétne Tatry, Matry a Fatry. Je teda trochu zvláštne, že máme v slovenskom znaku symbol pohoria, ktoré sa na našom území ani nenachádza. Matra je totiž najvyšším poho-

rím našich južných susedov. Spomínaný štátny znak bol s nami aj po celú dobu, keď sme boli v spoločnej krajine s Čechmi – ako

súčasť štátneho znaku Československa. Akurát v rokoch 1960 – 1990 sa úplne zmenil. Ako štátny znak Slovenskej socialistickej republiky vtedy slúžil motív SNP – oheň pod Kriváňom.

A čo československá vlajka, ktorú sme ešte pred 24 rokmi považovali za vlastnú a teraz je vlajkou Česka? Česko totiž používa československú vlajku. Pôvodná vlajka Kráľovstva českého obsahovala farbu bielu a červenú. So vznikom prvej ČSR bolo nutné prijať novú vlajku, ktorá bude dostatočne symbolizovať mladučkú krajinu. Vzala sa teda pôvodná česká vlajka s dvomi pásmi, do ktorej bol vsunutý modrý klin – trojuholník reprezentujúci Slovensko.

Na základe informácií z internetu spracoval Mgr. Peter Katona

V budúcom čísle vám prinesieme informácie o obecných insígniách.

Hasičský hlásnik

Rubrika o požiaroch a iných mimoriadnych udalostiach v obci a blízkom okolí, ako aj o aktivitách a opatreniach DHZO Cinobaňa a OR HaZZ Lučenec.

Dobrovoľní hasiči nepomáhajú len pri likvidácii požiarov, ale zasahujú aj v iných mimoriadnych situáciách, ktoré nemajú so požiarom často nič spo-

ločné. Častokrát sa jedná o technický zásah, napr. pomáhajú členom profesionálnych hasičov pri odstraňovaní následkov povodní, snehovej kalamity, ako aj iných prírodných kalamitách. Podobná mimoriadna situácia vznikla aj 10. februára 2021, keď o 17:40 hod. operačné stredisko v Banskej Bystrici požiadalo o pomoc naše DHZO pri odstraňovaní cestnej kalamity smerom na Hrnčiarky. Na tomto úseku cesty sa z dôvodu hustého sneženia, ťažkého mokrého snehu začali lámať stromy, ktoré následne úplne zatarasili príjazdovú cestu na Hrnčiarky a odrezali túto časť Cinobane od okolitého sveta. Veliteľ DHZO Cinobaňa Mgr. Peter Katona okamžite po prijatí tejto informácie

Foto zdroj: Roman Spodniak

zmobilizoval hasičskú jednotku v zložení Mgr. Peter Katona, Roman Spodniak, Karol Albert, ktorí o 18:00 hod. vyrazili k miestu udalosti na pomoc už zasahujúcim príslušníkom HAZZ Poltár.

Z dôvodu vyššej mobility využili súkromné terénne vozidlo Romana Spodniaka. Ich nástrojom však tentokrát nebola hadica s vodou, ale motorová píla, pomocou ktorej bolo potrebné popadané stromy prepíliť a odtiahnuť z vozovky. Celý zásah komplikoval stále husto padajúci sneh

a nestále padajúce nové stromy, čo ohrozovalo prechádzajúce vozidlá, ale aj zasahujúcich hasičov. Spôčiatku jednoduchá situácia sa tak komplikovala a zdalo sa, že zásah potrvá až do rána. Našťastie o 19:30 hod sa zmenilo počasie a prestal padať sneh, stromy, aj keď nebezpečne naklonené, sa prestali lámať a zasahujúci hasiči mohli ukončiť zásah. Po skontrolovaní zvyšku vozovky sa zasahujúca jednotka vrátila na základňu a ostala v pohotovosti v prípade zmeny počasia

zbm. Mgr. Peter Katona, veliteľ DHZO

Foto zdroj: Roman Spodniak

Bociany

Bociany biele (*Ciconia ciconia*) patria medzi najznámejšie sťahovavé vtáky. Pred zimou odlietajú do afrických zimovísk a po zime sa vždy vracajú. Funguje to

tak už celé tisícročia, so železnou pravidelnosťou. Symbolizujú večný

akt vzkriesenia, s ich príchodom sa príroda prebúdzá a svojim príletom ohlasujú príchod jari. Počas migrácie však na ne striehne veľa nebezpečenstva a mnohé z nich sa nikdy nevrátia. Tie naše však príleteli, tak ako každý rok. Tento rok to bolo na Ľubicu v stredu **17.03.2021**.

Na našom kultúrnom dome už vyrástla nejed-

Foto zdroj: archív Mgr. Peter Katona

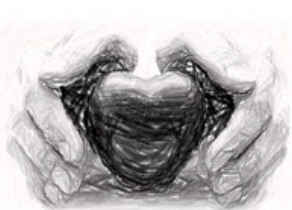
na generácia bocianov.

Dúfajme, že aj tento rok k nim bude priaznivý a my sa budeme tešiť z ich klepotania.

Niektorí ľudia tvrdia, že bociany nosia šťastie. Tak si ich chráňme, nech má naša obec za batôžtek toho šťastia aj v tejto zlej dobe.

Mgr. Peter Katona

POVEDZ NIČO DOBRÉ EŠTE DNES

Keď hovoríš o tých druhých, mávaš vo zvyku rozprávať o ich zlých stránkach? No potom tu voľačo nesedí, vtedy ti niečo chýba, si slepý. Potom s tebou nik nechce žiť, ani spolupracovať. Ak však o tých druhých spontánne rozprávaš dobré veci, potom ťa

majú radi a vyhľadávajú ťa, lebo si dobrý človek. Si presvedčený, že ten druhý má 99 zlých stránok, a ani jednu dobrú? Hovor teda o tejto jeho jedinej dobrej stránke a ďalšie sa k nej samy pridajú. Povedz niečo dobré ešte dnes a vnesieš slnko do všetkých srdiec.

Možno sme toto spozorovali sami na sebe, ako často rozprávame o

chybách a nedostatkoch u našich priateľov, rodinných príslušníkov alebo kolegov v práci. Vidíme iba tie horšie stránky, to, čo sa nám nepáči a s čím nie sme spokojní. A pritom daný človek nie je až taký zlý, ako to na prvý pohľad vyzerá. Možno je vtipný a vie nás rozosmiať, možno nás dokáže vypočuť, keď nám je ťažko alebo urobil niečo, čo nás potešilo. Každý jeden človek má dobré aj horšie stránky a nikto nie je úplne dokonalý. A možné je aj to, že práve tie nedostatky a nedokonalosti robia z dotyčného človeka krásnu a jedinečnú bytosť. Preto sa práve v týchto neľahkých časoch, ktoré prežívame, zamyslime nad tým, ako sa jeden voči druhému správame, ako o tom druhom rozprávame. Práve teraz by sme mali mať k sebe bližšie, mali by sme si pomáhať a konať dobro. Pretože pravý obraz človeka môže nakresliť iba láska. Láska hovorí: Nijakého človeka nemožno odsúdiť, každý človek je hoden lásky.

Mgr. Katarína Kučerová Trtolová

RETRO SERIÁL

Fotografovanie

V dnešnej dobe má každý z nás vo vrecku malý fotoaparát (v smartfóne), v ktorom má stovky až tisícky fotografií. Či už normálnych, či selfie. Väčšina z nich vzniká bez základných vedomostí o kompozícii, zlatom reze a pod.

Fotí sa vždy, za každého počasia, fotí sa veľa, často nekvalitne a bez hodnoty. Fotoaparát si sám nastaví vhodné parametre a výsledok sa po čase „stratí“, vymaže. Nieкто si zopár fotiek stiahne do počítača, nieкто si dá urobiť aj nejaké papiero- vé fotky či albumy. Ale - bolo to vždy takto?

Nie! Keď Jener Daguerre v roku 1839 objavil princíp zachytenia obrazu na pevný nosič, nevedomil si, akú veľkú vec vymyslel pre ľudstvo. Jeho prvá fotografia mala nevýhodu, že sa nedala rozmnožovať, ale základ tu bol. Mimochodom, expozícia na cínovú dosku trvala 8 hodín.

Mnohí si pamätáme „motyľkára“ z Winnetoua s jeho veľkým fotoaparátom na nožičkách a s plachtou, ktorú prehadzoval cez seba. To bolo obdobie konca 19. storočia. Neskôr nastúpili zmenšeniny tohto prístroja, ktoré obraz prenášali na fotografickú platňu a nasnímaný

obraz sa spracoval chemickou cestou. Logickým pokračovaním boli americké Polaroidy, z ktorých po niekoľkých minútach „vyliezla“ hotová fotografia. Možno niektorí z vás majú takéto fotky od príbuzných v Amerike. Vždy to však bola jedna jediná fotka bez možnosti rozmnožovania.

Prirodzeným vývojovým krokom bol vznik celuloidového negatívu, z ktorého sa chemickou cestou invertovalo svetlo na fotopapier a mokrým procesom vznikalo ľubovoľné množstvo fotografií. To už fotografia začala byť dostupnejšia pre širšie masy ľudí (druhá polovica 20. storočia). Fotoaparát sa dal bežne kúpiť (u nás predajne Fotokino), tí zručnejší si doma zariaďovali fotokomory a fotografie si vyrábali sami. Nebolo ich veľa, preto aj fotografií z tej doby nie je veľa a nemali profesionálnu úroveň. O zložitosti tejto práce sa nejdem rozpisovať, len chcem v krátkosti spomenúť, že už v 60-tych rokoch fungovali fotografické krúžky na školách či v pionierskych domoch. Boli dobrým základom na to, aby vznikalo množstvo fotografií, ktorých hodnota je v dnešnej dobe už historická (oceniť som to pri príprave svojich kníh).

Ale musím spomenúť, že sa fotografovalo na zvitkový film s rozmerom okienka 6x6 cm, z ktorého sa fotografia vyrábala buď kopírovaním (aj fotka mala 6x6 cm), alebo zväčšovaním na špeciálnom prístroji (dnes sa to volá zoom). Väčšie využitie mal tzv. kinofilm (okienko 24x36 mm), na ktorý sa dalo nasnímať až 36 záberov, kým na zvitkový iba 12. Po osvetlení fotopapiera sa tento chemický „vyvolať“ a potom v ustaľovači ustálil (ináč by fotografia zhnedla). Potom už nasledovalo jej sušenie a leštenie na leštičke. Kto mal fotoaparát a nemal tmavú komoru, mohol si dať vyvolať fotky vo fotoateliéri. Ešte tu bola jedna možnosť - fotografovanie na diapozitívny, tzv. inverzný film. Po vyvolaní filmu sa obraz z neho mohol priamo premietiť na plátno, rozmnožovať sa nedal.

Neskôr na krátku dobu nastúpili kompaktné fotoaparáty, ktoré síce fotili na kinofilm, ale boli už automatické - sami si nastavovali parametre aj pretáčali film. Ale to už začali nástup digitálne fotoaparátov. Prvé boli na dnešné pomery ešte veľké a rozlíšenie čipu mali okolo 200 kB. Snímaný obraz sa po dopade na elektronický čip „zdigitalizoval“. Aj prenos fotografií do počítača nebol taký jednoduchý ako dnes. Ďalším vývojom sa veľkosť fotoaparátov zmenšovala, zvyšovala sa kvalita nasnímaných záberov, zväčšovalo sa úložisko. A fotografie sa dnes spracúvajú na PC a buď sa archívujú, alebo sa vytlačia priamo na tlačiarňu, alebo vo fotolaboch, prípadne sa dajú cez Internet rozposielať ďalej. Ich využitie je nekonečné...

Julio Jarábek

JAR

Jar je moje najobľúbenejšie ročné obdobie. Dni sú dlhšie, slnečnejšie a všetko sa prebúdzá k životu. „Strom vie, kedy príde jar. Aj ľudia to vedia, keď sú spáti s prírodou, lebo cítia dar života. Ale väčšina ľudí to už nevie. Myslia už len na to, čo všetko ešte potrebujú vlastniť a ako na to zoženú peniaze. Kto sa uspokojí s málom, dostane viac, ako očakáva. Všetko čo dostane, bude ako zázrak. On dostane zázraky života ako dar. Kto chce mať všetko, nebude nikdy spokojný. Život ho vôbec neteší. Je ako vták s príliš ťažkými krídlami. Nikdy nebude vládnuť vzlietnuť k slnku.“ Byť voľný a slobodný ako vták - to človek dosiahne len vtedy, keď nie je spútaný a opantaný peniazmi a majetkom. A práve jar ako ročné obdobie je vhodné na prehodnotenie zásad a priorit. Už rok trápi celý svet ničivý vírus. Ľudia prichá-

dzajú nielen o prácu a istoty, ale o zdravie, o sociálne kontakty, mnohí prišli o život - o to najcennejšie. Rôzne obmedzenia a prísne pravidlá nás oberajú o „voľnosť“ a slobodu. Ale v čom spočívajú tieto dve slová - voľnosť a sloboda? V Biblii v liste Efezským, v 4. kapitole čítame o novom človeku: „...Zložte starého človeka podľa terajšieho obcovania, rušiaceho sa v zlých, klamných žiadostiach, obnovte sa duchom svojej mysle a oblečte nového človeka, stvoreného podľa Boha v spravodlivosti a svätosti pravdy.“ Spočíva teda sloboda v tom, že si budeme robiť, čo chceme a čo sa nám páči? No neviem, ako by to dopadlo, keby si každý robil, čo chcel. Apoštol Pavel v liste Galatským v 5. kapitole hovorí o kresťanskej slobode: „Kristus nás oslobodil k slobode. Stojte teda a nedajte sa zapriať zasa do jarma otroctva!... Úplne ste odlúčení od Krista, ktoríkoľvek chcete byť ospravednení zo

Foto zdroj: archív Mgr. Peter Katona

náročnej dobe. Znovu je tu jar, kedy sa svet zobúdzá a čaká, kedy sa „zbaví“ vírusu. „Rodí sa nová doba. Pôrod sa spája s pôrodnými bolesťami - neraz s veľkými bolesťami. Potrebujeme ľudí, ktorí vedia, kde sa nachádzajú rany, ktorí rozpoznajú príčinu bolesti a jemne a hojivo kladú na rany svoje ruky. Potrebujeme ľudí ako František z Assisi. On bol obyčajný Boží človek, ktorý dokázal liečiť práve preto, že bol chudobný, plný radosti a dobrá, malý brat, ktorý všetkých miluje nesmiernou láskou.“

A tak nezabudnime byť v čase karantény, v čase, ktorý vnímame ako „neslobodný“, ľuďmi. Ľuďmi s láskavým srdcom a s pozitívnym myslením.

Mgr. Katarína Kučerová Trtolová

zákona, vypadli ste z milosti. Lebo my pomocou Ducha z viery očakávame nádej spravodlivosti.“ Každý z nás nech si odpovie sám, ako je na tom so slobodou a voľnosťou v tejto

Týmto žije naša škola

Dištančné vzdelávanie nemusí byť nuda

Len sme nastúpili do školy a stalo sa, čo nikto z nás nechcel. Prezenčné vzdelávanie v škole, stretnutie s kamarátmi, učiteľmi bolo odrazu znova presunuté pred počítače, tablety, notebooky, mobily... Po vianočných prázdninách pribudli k našim „druhostupniarom“ aj tí menší, z prvého stupňa. Dali sme hlavy dokopy a začali rozmýšľať, ako našim detičkám pomôcť. Ich ohromný optimizmus a radosť z učenia „cez obrazovku“ začala upadať. Z obrazovky na nás hľadeli

Foto zdroj: archív ZŠ s MŠ Cinobaňa

rozospatí, znudení a niekedy až smutní žiaci. Počuť z úst žiaka vetu: „Pani učiteľka, ja už chcem ísť do školy!“ je nezvyčajné a spôsobí čudné pocity aj pre učiteľa. A tak sme začali rozmýšľať, ako by sme našim žiacikom to vyučovanie trochu oživili.

Na stránke našej školy www.zscinobana.edu.sk, a tiež na sociálnej sieti facebook venovanej našej škole pod názvom ZŠ s MŠ Cinobaňa sa začali objavovať nové veci. Vychovávateľka ŠKD a asistenti sa zišli a začali úzko spolupracovať s učiteľmi, hlavne 1. stupňa, aby spestrili žiakom hodiny, a to najmä slovenského jazyka, matematiky a anglického jazyka. Na stránke školy je široká zbierka rôznych obrázkových krížoviek, prešmyčiek, sudoku, spoločenských a didaktických hier.

Sú to veľmi zaujímavé, hravé úlohy, napomáhajúce rozvoju zručností a vedomostí žiakov.

Naši asistenti a vychovávateľka sú veľmi šikovní, aby deti zabavili, ale aj poučili, vytvorili s nimi školský dištančný časopis – Zábavníček. Bolo to špeciálne vianočné vydanie, kde sa môžu čitatelia dozvedieť niečo o Vianociach, môžu si tam nájsť slová a link na pesničku o Vianociach. Tretiaci napísali List Ježiškovi aj s krásnymi pohľadnicami. Samozrejme, že nechýba tajnička, omaľovánka, anketa či námety na výrobu vianočných ozdôb. Týmto sme nenásilnou formou naplnili aj úlohy hudobnej či výtvarnej výchovy, predmetov, ktoré žiaci majú radi, ale v čase dištančného vzdelávania museli ísť bokom.

Na pobavenie vyrobili asistenti a vychovávateľka v programe kahoot veľmi peknú zábavnú hru pod názvom „Spoznáš svojho pedagóga?“ Žiaci hádali podľa fotografií pedagógov z detstva, kto sa za tým rozkošným malým dieťaťom skrýva. Zapojilo sa takmer 60 žiakov, ktorí si precvičili svoj postreh a fantáziu. Táto hra je umiestnená na našej facebookovej stránke školy, môžu si ju vyskúšať aj rodičia alebo iní, ktorých zaujíma, čo sa v našej škole deje.

Toto všetko však boli zábavky, ktoré

Foto zdroj: archív ZŠ s MŠ Cinobaňa

Foto zdroj: archív ZŠ s MŠ Cinobaňa

žiacov nedostali od počítačov, mobilov a my sme chceli, aby občas vybehli von, do prírody, a preto sme vymysleli pre nich výzvy. Boli to výzvy telocvikárske – v prírode aj doma – napríklad Zacvič si v prírode, Pošli fotku z prírody, Zacvič si doma, veľký úspech mala výzva, keď napadol konečne sneh, a to bol Zajačík. Bola to veľmi zábavná hra, ako si pomocou vlastných nôh môžu deti urobiť zajačika v snehu. Tieto výzvy vyrábali a svoje videá posielali žiakom naši telocvikári – Radko Berky a Mirka Feketeová. Ďalšie výzvy boli zamerané aj ekologicky. Zadávali sme žiakom internetové linky na krásne filmy o prírode, prezentácie, na základe ktorých boli starší žiaci „donútení“ trochu rozmýšľať o tom, ako si sami ničíme prírodu, prostredie okolo nás a navrhovali, čo my môžeme urobiť pre záchranu našej planéty. Výborná bola výzva – Vybehni do prírody a urob niečo užitočné. Žiaci posielali fotografie svojho pobytu v prírode s igelitovým vrecom, do ktorého vyberali odpadky, ktoré sa v prírode nachádzali. Aj malé dobro, ktoré urobíme pre seba, pre prírodu, pre životné prostredie môže byť veľkým činom, ako ukážeme ostatným, čo je dobré a potrebné. Poslednou výzvou pre

žiacov bola výzva na Valentína. Fotografií na stránke síce nebolo veľa, možno sa hanbili prejať svoje city, ale svojim názvom Valentínska výzva sme hádam aspoň upozornili naše deti, že je potrebné si uvedomiť, aká je dôležitá láska k rodičom, priateľstvo, dobré vzťahy. Dúfajme, že aj táto výzva im pomohla spomenúť si na svojich najbližších a ukázať im akýmkoľvek spôsobom, akí sú veľmi dôležití pre nás a ako ich máme radi.

Naším spoločným spojtkom v tejto dobe je stránka našej školy www.zscinobana.edu.sk. Tu si žiaci nájdu všetky potrebné informácie nielen ku vzdelávaniu. Nachádza sa tu aj informácia o internetovej stránke ministerstva školstva www.viki.iedu.sk – centrálné úložisko digitálneho edukačného obsahu. Tu môžu všetci jednoducho vytvárať svoje vlastné interaktívne lekcie, ale aj sofistikované vzdelávacie materiály, kvízy či interaktívne knihy. To všetko je možné potom zdieľať s ostatnými. Veď čím viac vedomostí, tým lepšie.

Chceme veriť, že táto zlá situácia čoskoro pomíne a my sa všetci v zdraví vrátíme do školy a nebudeme sa stretávať len v messengerových skupinách, pri výučbových programoch na rôznych internetových kanáloch, nebudeme komunikovať online, mailom, telefonicky, ale stretneme sa zoči – voči s kamošmi, učkami a celou školou, čo k nej patrí.

No, kým sa tak stane, ďalej budeme vymýšľať a vytvárať zaujímavé akcie pre našich žiakov, aby sme im aspoň trochu spríjemnili toto ťažké obdobie. Týmto by sme ich chceli aj vyzvať, nech sami vymyslia niečo, čím by pobavili, poučili svojich spolužiakov, a možno aj učiteľov, ale hlavne ich vyzývame – zapájajte sa do dištančných stretnutí, pretože momentálne nemáme iné možnosti! Napriek všetkému zlému – život ide ďalej a je krásny!

PaedDr. Lubica Machavová

Život je zmena...

Črn. Budík. Začína môj pracovný deň. Predstavujem si, že otvorím dvere a čaká ma hlučný dav detí, mojich žiakov. Ja vysvetľujem nové učivo a oni sa smejú, rozprávajú, hlásia sa... Keď však otvorím oči, začína iná realita. Stačí prejsť 3-4 m a uvidím svojich žiakov...na obrazovke. Každý pracovný deň ten istý stres. Pôjde internet? Koľko detí sa prihlási online? Po 2-3 online hodinách ma bolia oči, hlava, nohy

a zadok. A to ma ešte čaká poobedná kontrola úloh. Žiadna vôňa zošitov! Maily. Veľa mailov, veď učím celý druhý stupeň. Prečítať, každému krátko odpovedať. A moju spokojnosť či nespokojnosť vyjadriť emodži. Usmievavý smajlík, plačúci smajlík, srdiečko...

Nová realita. Lockdown, online, emodži, rúško...namiesto objatia, rozhovoru, úsmevu. Nové pocity. Bezmocnosť, neistota, strach.

Dokedy ešte? Všetkým chýba osobný kontakt, socializácia, priatelia „normálny“ život...

Nechcem už online vyučovanie, online porady,

online hospitácie, online kontakt! A zároveň mám strach! Britská mutácia, juhoafrická mutácia, pomalé tempo očkovania, vysoké čísla nakazených...

Človek vraj vydrží veľa! A potom si bude viac vážiť veci, ktoré stratil.

Milí moji žiaci, kolegovia, všetci, ešte trochu vydržme! Ja sa už teším, že čoskoro otvorím dvere triedy a budú ma tam čakať ukričaní žiaci. Len nech kričia! Pre mňa to bude ako lahodná hudba...

Mgr. Vladimíra Albertová

„Perly ducha“ našich žiakov:

- Čo tvorí trojpoľný systém? **Jarnica, zimnica a úhor.**
- Kto bol Andersen? **Bol človekom chudokrvnej postavy s prísnuou tvárou...**
- Čo ochraňuje rodinu? **Hradby.**
- Ako sa volá obchod s Východom? **TESCO.**
- Uveď príklad na prídavné me-

- no stredného rodu. **Žabuľaté.**
- Prečo bol Alexander Veľký? Čo mal veľké? **NOHY.**
- Romantik objedná na rande víno a realista **pivo.**
- Od akého slova je odvodená pozičná vojna? **POŽIČAŤ.**
- Uveď príklad na jeden minerálny prameň na Slovensku? **PERLIVÁ.**

- **Pracovítí ľudia majú na ušiach ustlané....**
- Pádové otázky poznáme: **menitív, enigmatív, kozatív, animatív...**
- Čo znamená 260 km/h? **Koľko sú od domu....**
- Ako prekladáme Augustus? **GUSTO.**
- Ktorý ostrov v Oceánii je najväčší? **YES**

Zo zápisov Mgr. Vladimíry Albertovej

Kam na výlet - STRIEBORNÁ

V poslednom období, a hlavne v krízovom období Covid 19, začali ľudia objavovať krásy prírody. To, čo príroda ponúka svojim návštevníkom, nenahradí žiadny cestopis, ujo Google či ujo lekár.

Chvilke strávené v lone prírody naplnia človeka nádhernými zážitkami, doplnia vedomosťami a prispejú k utuženiu zdravia fyzického či psychického.

Veľakrát sa stáva, že ľudia sa každoročne ťahajú na dovolenku do zahraničia, prevažne k moru. Má to svoje dôvody, nič proti tomu nemám. Ale že nepoznajú to, čo majú „za humnami“, to im ku cti neslúži. Preto sme sa v redakcii rozhodli ponúknuť vám rôzne tipy na jednoduché túry v okolí, kde môžete spoznať prírodné, či kultúrne zaujímavosti spolu so svojimi potomkami či

priateľmi. Keďže v posledných týždňoch vláda začala obmedzovať pohyb v prírode len v rámci okresu, veľa možností nám nezostalo. Napriek tomu, že žijeme v krásnom hornatom prostredí. Môžeme ísť napr. až na Jaseninu či najvyšší kopec okresu

Vrchdrahová, ale tie sú kus od ruky. V našom katastri stojí za pozretie okolie Šutovej Jamy a časti Lazy s nádhernými výhľadmi, ešte zaujímavejšia je Žihľava. Ale dnes sme sa rozhodli ponúknuť vám úplne jednoduchý výstup – na Striebornú.

Strieborná (719 m.n.m.) je dominantou Cinobane a napriek tomu si dovoľm tvrdiť, že väčšina jej obyvateľov tam ešte nebola. Preto práve týmto v krátkosti popíšeme možnosti výstupu. Možno sa tam raz rozhodnú vyjsť.

Najpoužívanejšou trasou je výstup cez Lovinku. Z dediny vedie žltá miestna značka popod cintorín okolo družstva, kde odbočuje do kopca smerom k vykryvaču. Ďalej pokračuje hrebeňom cez Kopy okolo všetkých troch vykryvačov až po križovatku „Pod Kokušom“. Tu sa napája na zelenú turistickú značku od Lovinobane. Keď sa obzrieme dozadu, počas dobrej viditeľnosti už máme prvé zaujímavé výhľady na juh. Vidíme Ragáč

nad Hajnáčkou, maďarské pohorie Medveš, hrad Salgó nad Salgotarjánom, vrch

Foto zdroj: archív Julu Jarábek

Šiator a dominantný Karanč. Úplne na obzore vidieť rozložitý hrebeň najvyššieho maďarského vrchu – Kékeša.

No, ale musíme pokračovať, pretože máme za sebou zhruba iba polovicu trasy. Zelená značka nás zavedie lesnou cestou za stáleho stúpania až na vrchol Striebornej. Tesne pod vrcholom je smerovník, kde musíme odbočiť doľava. Je to už len 5 minút. Ak by sme neodbočili, tak sa dostaneme nad Horné Fafáky a cez Sebeninú do Hrnčiarok.

Na vrchole naša obec postavila prístrešok, kde si môžete oddýchnuť či urobiť opekačku. Len pozor! Ste v hore a oheň je veľmi nebezpečný. Preto využívajte pripravené ohnisko a pred odchodom oheň uhasťte! A v prírode platí aj druhá zásada – čo si hore vynesieš,

to si aj znes domov. Neza- nechávaj po sebe odpad.

No, a po oddychu sa vrátite nazad po tej istej trase. Na kraji lesa sa nám otvorí výhľady podobné tým spod Kokúša, len k nim pribudne výhľad na Mašu, Cinobaňu, v diaľke vidieť Kalinovo. Ale tieto výhľady sú dočasné. Mladý les sa dvíha hore a vý-

hľady budú maskované stromami. Zostup si môžete pozmeniť na rázcestí Pod Kokušom, kde zídete k archeologickým vykopávkam a ďalej po asfaltovej ceste do Cinobane.

Zhrnutie trasy: Jej dĺžka hore-dolu je necelých 10 km, prevýšenie okolo 450 metrov. Na výstup pre menej zdatných treba 1,5 až 2 hodiny, na zostup 1 až 1,5 hodiny.

Poznámka na koniec: Ak si sami netrúfate, som po dohode ochotný na Striebornú vyjsť s vami. Alebo 20. februára (oficiálny výstup je zrušený) tam bude zvýšený pohyb turistov ...

Julu Jarábek

Pozostatky obranného valú Kyjatickej kultúry.

Foto zdroj: archív Mgr. Peter Katona

Foto zdroj: archív Mgr. Peter Katona

Reakcia na článok "Demokracia po cinobansky"

Vážení pán Jarábek. Mrzí ma, že o tejto situácii musíme komunikovať cez Cinobanský občasník, ale Vy ste si zvolili túto formu vysvetlenia. Preto mi dovoľte, aby som Vám to vysvetlil a ozrejmil niektoré veci. Povinnosťou vedenia urbárskej spoločnosti je každoročne zvolať členskú schôdzu, na ktorej informujeme spolupodielnikov o činnosti v spoločnosti a jej hospodárení. Z toho dôvodu každý rok rozposielame pozvánky na Výročnú členskú schôdzu 30 dní pred jej uskutočnením. Súčasťou pozvánky je aj splnomocnenie na zastupovanie neprítomného spolupodielnika, ktorý splnomocní na jeho zastupovanie inú osobu spôsobilú na právne úkony na tejto členskej schôdzi. Myslím si, že je to dostatočný čas na to, aby Vám vlastníci, ktorí Vás chcú splnomocniť na ich zastupovanie, toto tlačivo podpísali a poslali Vám ho poštou alebo doručili osobne. Schôdzi sa zúčastňuje cca 70-

80 spolupodielnikov, prevažne obyvateľov z blízkych obcí a z obce Cinobaňa. 99% týchto ľudí rešpektuje a preukazuje sa týmito splnomocneniami. Každý, kto je splnomocnený, nám plnú moc predloží vyplnenú a podpísanú a tá je potom priložená k prezenčnej listine. Vy, pán Jarábek, ako jediný prídete na schôdzu so svojimi vlastnými splnomocneniami, ktoré nám len ukážete a nenecháte nám ich, aby boli priložené k prezenčnej listine s odôvodnením že si ich máme prekopiovať. Posledné dva roky som Vás na to upozorňoval, že vyžadujeme splnomocnenia, ktoré nám predložíte, aby sme ich mohli následne my priložiť k prezenčnej listine. No napriek týmto mojim upozorneniam ste sa na poslednú valnú hromadu dostavili s elektronickým nosičom dát so slovami, aby sme si splnomocnenia skopírovali do počítača! Keď Vám táto forma splnomocnení nebola zo strany

predsedníctva uznaná, nenechali ste ma ani dopovedať, urobili ste scénu a schôdzu ste opustili. Toto nie je jednanie pán Jarábek. A preto Vám takto verejne, a nielen Vám, ale všetkým spoluvlastníkom a podielnikom UPS v Cinobani oznamujeme, že Vašou povinnosťou je predložiť nám plnú moc v listinnej forme, kde budete splnomocnený na zastupovanie, ktorá bude môcť byť následne priložená k prezenčnej listine konkrétneho valného zhromaždenia v danom roku. Nevyžadujeme od Vás notársky overený podpis. Mojou povinnosťou nie je skúmať pravosť podpisu. To sa bude robiť v prípade, ak by došlo k podozreniu z falšovania. Dúfam, že si tu dopisujeme naposledy a nebudeme zaťažovať ostatných občanov s našimi, lepšie napísane, s Vašimi spormi s nami.

S pozdravom predsedníctvo UPS v Cinobani

Spoločenská rubrika

Jubilanti

V mesiacoch december, január a február, marec sa dožili životných jubileí:

- ✿ Ivan Hauer
- ✿ Eva Tulajová
- ✿ Milan Šulaj
- ✿ Ján Hadbavný
- ✿ Anna Chamulová
- ✿ Peter Spišiak
- ✿ Katarína Čonková
- ✿ Ivan Korim
- ✿ Mária Gablasová
- ✿ Mária Palíková
- ✿ Margita Hédlová
- ✿ Ján Borovička
- ✿ Stanislav Kováč
- ✿ Július Slovák
- ✿ Ján Stieranka
- ✿ Jozefa Haškova

Mnoho zdravia, šťastia, spokojnosti a pohody v kruhu blízkych prajú členovia

komisie pre občianske záležitosti pri OZ v Cinobani

Nasledujúce číslo vyjde v mesiaci jún 2021.

Informácia pre dopisovateľov: Uzavierka čísla XVII/2 je do 15. mája 2021

Narodili sa

- ♥ Natália Oláhová
- ♥ Matúš Halaj
- ♥ Tamara Bittnerová
- ♥ Beáta Horváthová
- ♥ Eduard Berky
- ♥ Samuel Salaj
- ♥ Nórbert Farkaš
- ♥ Bianka Lorková

Opustili nás

- † Milan Gablas
- † Darina Gubániová
- † Anna Vaculčiaková
- † Margita Sivoková
- † Erik Behmer
- † Ondrej Kminiak
- † Ján Lepiš
- † Ľudmila Črepová
- † Dana Kapustíková
- † Matilda Domenyová
- † Ľudovít Štefan
- † Katarína Gajdošová
- † Daniela Demeová
- † Lýdia Hlaváčová
- † Marian Gelleň

Dobry skutok

Že každý deň sa dá vykonať dobrý skutok nám dokazujú občania, ktorí takýto skutok vykonajú. Rodina Vabnovcov na prechádzkach smerom na Hrnčiarky našli schátranú studničku. Nedalo im to a svojopomocne vyrobili novú. Cestou ešte vy-

Foto zdroj: rodina Vabnovcov

zbierali plechovky, plastové fľaše, a kadejaké smetí hodené v jarkoch, ktoré povyhádzovala nezodpovedná lesná zver. Za tento skutok sa im chceme poďakovať. Aj takto sa dá pomôcť našej krásnej prírode.

Foto zdroj: rodina Vabnovcov

Ročník: XVII; Číslo: 1/2021; Dátum vydania: marec 2021; Vydáva: Obec Cinobaňa, IČO: 00316008. Registrované na MK SR pod číslom: EV 3153/09, ISSN 1339-1011 Adresa: Banská ulica 315/1, 985 22 Cinobaňa. Redakčná rada: Mgr. Peter Katona - šéfredaktor, grafická úprava; Mgr. Vladimíra Albertová - redaktor; Simona Albertová - redaktor; Kontakt: Tel.: 0915 886 282, e-mail: bsp@cinobana.sk

Názory čitateľov a dopisovateľov nemusia súhlasiť s názormi redakcie a redakcia za ne nepreberá zodpovednosť. Reprodukcia článkov je možná len so súhlasom redakcie. „Osobné údaje dotknutých osôb sa spracúvajú v súlade s NARIADENÍM EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) a so zákonom č. 18/2018 Z. z. o ochrane osobných údajov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Informácie o spracúvaní osobných údajov prevádzkovateľom sú vám plne k dispozícii na webovom sídle www.osobnyudaj.sk/informovanie, ako aj vo fyzickej podobe v sídle a na všetkých kontaktných miestach prevádzkovateľa.